

[Knud Jespersen.]

sådan forslag til motiveret dagsorden, som vi har gjort.

Nej, det er det ikke. Det er simpelt hen en konsekvens af, at et flertal i folketinget stadig væk anser det for rimeligt, at der er nogle partier, der holdes totalt ude fra en række af udvalgene.

Vi har ikke adgang til de udvalg, undtagen når vores egne forslag behandles, og hvis de syltes — og det er de blevet i 99 pct. tilfælde — har vi ingen muligheder på anden måde end ved at rejse sagen her i salen. Og vi agter at anvende denne ret.

Må jeg så sige — jeg kan ikke nå mere i de korte bemærkninger — at jeg har mere tillid til byggefagenes bedømmelse af dette boligforlig og beskæftigelsen, til hr. Werner Jørgensen fra de sociale byggeforetagender og til Aktuelt's leder i lørdags end til den vældige begejstring, der nu kommer til udtryk over, at boligforliget skulle være med til at sikre en del af beskæftigelsen. Det tror vi aldeles ikke på, og det havde været skønnere, om vi sammen havde haft nogen visioner om, hvordan vi virkelig ville sætte ind for at garantere enhver en beskæftigelse. Det kunne passende begynde med vedtagelse af vores dagsordensforslag, sådan at bygge- og anlægsstoppet blev ophevet og ophævet nu.

Statsministeren (Poul Hartling):

Mon ikke det tjener alle parter, hvis jeg afholder mig fra yderligere polemik. Jeg har mange udmærkede bemærkninger til noget af det, der er blevet sagt, men det kan jeg få sagt en anden gang måske.

Men jeg føler mig forpligtet til at tage ordet og sige et par bemærkninger om Chile, ikke mindst fordi hr. Ole Espersen stillede mig nogle spørgsmål om det.

Hr. Glistrup har naturligvis ret i, at vi ikke er valgt til at ordne forholdene i Chile eller i noget andet land, men alene i Danmark. Jeg må alligevel sige også til hr. Glistrup, at vi er vel også valgt til at give udtryk for de tankegange og de idealer, som vi har. Vi kan ikke, heller ikke i vores udenrigspolitik, uberørt se på, at der sker overgreb imod menneskerettigheder, at mennesker lider, og at demokratiske rettigheder og retsbevidsthed trædes under føde.

Det må vi have al mulig ret til at reagere imod og sige vores mening om. Netop hvis vi er et frit land og et demokratisk land, så må vi sige vores mening. Det betyder ikke, at vi kan gribe ind i et lands forhold eller sådan noget, det ved vi alt for godt. Derfor har hr. Ole Espersen jo ret i at sige, at vi har ingen midler over for Chile. Vi har ingen konvention, som vi havde med Grækenland i Europarådet, og det førte som bekendt til — det havde jeg direkte med at gøre — at Grækenland meldte sig ud af Europarådet.

Vi har, som hr. Ole Espersen rigtigt sagde, mulighed for henstillinger og for kontakt med andre lande. Så meget mere mærkeligt var det, at han derefter føjede til, at vi kan jo ikke nøjes med ord. Jeg ved ikke, om vi kan komme længere end til ord bortset fra, at vi har en mulighed for at hjælpe flygtninge, der kommer her til landet, vi har mulighed for at give asyl. Det har vi gjort, og det vil vi gøre. Vi har måske også mulighed for at påvirke igennem debat, gennem demarcher, men det er jo også, når alt kommer til alt, ord. Men ord, der nok kan have nogen virkning.

Jeg mener, det er vigtigt, for det første at vi ikke laver en hjemlig konkurrence om, hvem der nu er mest demokratisk, eller et forsøg på at komme først på talerstolen for at råbe store protester ud. Jeg tror ikke, at det er den rigtige måde.

Jeg tror også, det er vigtigt, at vi holder os for øje, at dette er ømtålelige spørgsmål. Dermed mener jeg ikke, at vi er bange for at sige noget, men jeg mener, at hvis vi har nogen mulighed for måske at hjælpe nogle folk, som er midt i lidelserne, og som har det helt anderledes end vi, der bare taler om det, så skal vi passe på, at vi ikke af hjemlige, indenrigspolitiske grunde eller af iver, misforstået iver, bringer os selv i en situation, hvor vi ikke længere kan hjælpe, eller hvor vi kan hjælpe ringere, end vi ellers kunne have gjort. Derfor er det ømtåleligt, fordi der er menneskeskæbner med i det.

Det spørgsmål, jeg fik stillet, var, om vi har drøftet dette i EF eller mellem de nordiske lande. Det tror jeg ikke vi har, ud over at vi har haft kontakt med hensyn til kvota- og asylordninger osv. Men jeg er overbevist om, at det vil blive drøftet imellem de nordiske udenrigsministre og også blive